

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. I. Quid & quotuplex sit testamentum & quæ solemnitates requirantur ad
illud spectato jure communi?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

TITVLVS XXVI.
DE TESTAMENTIS ET ULTIMIS VOLUNTATIBUS.

SECTIO I.

De definitione & divisione testamenti. & solemnitatibus ad illud requisitis?

§. I.

Quid, & quotuplex sit testamentum, & quae solemnitates requirantur ad illud spectato iure communi?

Testamentum rectè definitur, quòd sit nostra voluntatis iusta sententia, (perfecta scilicet, quæ continet directam hæredis institutionem, & in qua omnes juris solemnitates, ad valorem testamenti requisitæ, adhibentur, ut ait *Glossa in L. i. ff. qui test. facere possint*) de eo, quod quis post mortem suam fieri velit: ita ut origine, sit juris gentium (cùm apud omnes gentes antiquissimus usus fuerit, ut de rebus suis in eorum mortis disponent) quoad formam verò sit juris Civilis, ob solemnitates ab hoc iure, ad valorem testamenti introductas.

Dividitur autem testamentum primò, in perfectum, & solemnne, in quo nulla deest solemnitas, à iure requisita; & in minus solemnne, ac privilegiatum, in quo etiamsi non omnes solemnitates à iure requisitæ interveniant, ex privilegio ta-

men suum valorem habent, quòd testamenta ad pias causas, testamta inter liberos, testamta apud tempore pestis, à milite in milita facta. Solemne testamentum solet in scriptum, quod in scriptum betur, adhibitis requisitis solemnibus; & nuncupativum, quo testator coram requisitis testibus voluntatem suam voce exprimit, sive Notarius voluntatem hanc in scripturam redigat, ad faciliorem notationem, sive non, cùm ad hoc nuncupativi huius testamenti, non requiritur scriptura. Ad scriptum autem testamentum plures solemnitates de jure civili requiruntur, quarum exacta catio à Civilibus petenda est: ut non omninò sint incognitæ, requiruntur, ut expressis verbis hæres institatur, & nomen hæredis, vel proprium testatoris in testamento si aliena manu scriptum sit testator subscribat; à testatore proprium octavum testem adhibeat, qui & loco illius subscribat, & hoc scriptum testamentum testibus exhibens in illo contineri suam voluntatem. Secundò requiritur, ut solemnne tali testamento, septem adhibeantur, & hi sint togati, hoc vocati, & invitati, qui sint mascululi, & puberes, qui sunt ætatis

cionem falsitatis, & ipsi vel heredes, vel legatarii institui possint, & ad testificandam in iudicio sint idonei, ac presentes coram intueantur testatorem. Tertio requiritur, ut omnes & singuli subscribant propria manu, ac subsignent proprio, vel alieno sigillo. Quarto denique requiritur, ut totum negotium testandi, uno eodemque tempore, & loco, uno contextu, nullo alio negotio interveniente peragatur, nisi modica sit tantum interruptio, ob urgentem causam: ad nuncupativum tamen testamentum sufficit, si testator coram septem testibus idoneis, quales modò descripsimus, ad hoc specialiter vocatis, suam voluntatem, circa hæredis institutionem, & legata palam articulata, & distincta voce, aperiat, ut intelligi possit; & quamvis etiam in hoc nuncupativo testamento scriptura adhiberi possit, hæc tamen non est de substantia talis testamenti, sed conducit tantum ad meliorem probationem. Vide Civilistas.

§. II.

An solemnitates juris Civilis requirantur etiam ad testamentum de jure Canonico?

R Esponderetur certum esse, quòd de jure Canonico in terris temporali jurisdictioni Summi Pontificis subiectis, non requirantur solemnitates omnes de jure Civili requisitæ, sed sufficiat ad valorem testamenti, ad profanas causas facti, à Parochiano, coram duobus, aut tribus testibus idoneis, & Parocho, aut in vicem Parochi, duobus aliis testibus presentibus, factum id fuisse, prout clarè id constat *ex cap. Cum esset 10. h. t.* non
Compend. Pirhing.

quidem, quòd major numerus testium contra legem divinam, Sanctorum PP. instituta, & generalem consuetudinem Ecclesiæ positivè prohibentem, sit, sed quòd nullibi talis major testium numerus in lege Divina, aut SS. PP. institutis, aut à generali Ecclesiæ consuetudine, requiratur. Quòd verò Clerici etiam in terris Imperii, aliorumque Regnorum, validè testari possint (cæteris paribus) juxta relata dispositionem juris Canonici *in ci. cap. Cum esset.* relata, probabile quidem est, cum non videantur esse obligati ad dispositionem juris Civilis, nimium restringentis, ad certas solemnitates testandi licentiam, & quia in Clericos jurisdictio Laicorum tam facilè in materia odiosa non admittitur; movent tamen passim AA. attendendam esse in praxi loci consuetudinem, juxta quam in terris imperii, in testamentis etiam Clericorum ad profanas causas factis, juris Civilis dispositio attenditur; sicuti enim in materia contractuum accommodare se debent Clerici legibus politicis secularibus, ita etiam in materia testamentorum.

§. III.

An sicut testamentum sine solemnitatibus jure positivo requisitis factum, ad profanam causam, in foro externo invalidum est, ita etiam sit invalidum in foro conscientie?

O mnes in hoc conveniunt, quòd lex humana, sive Ecclesiastica, sive Civilis illa sit, possit certam formam, ac solemnitates præscribere actui, quibus non observatis, actus sine talibus requisitis factus, in utroque tam conscientie, quam